

Đi Thăm Thái Lan

Ngọc Hạnh

Vào tháng 2 biển lặng, thời tiết ấm áp. Trên cao trời xanh trong vắt, vài đám mây trắng bay lững lờ. Xa xa về phía đông ánh dương nhuộm hồng cả một vùng chân trời. Mới hơn 6 giờ nhưng boong tàu lầu 11 đã có nhiều du khách. Một số chạy bộ, một số quần áo tươm tất đứng chờ xem tàu cập bến và chuẩn bị lên bờ. Hôm nay 7 giờ tàu sẽ cập bến cảng Laem Chabang- Pattaya, Thái Lan. Hôm nào tàu cập bến vào buổi sáng phòng ăn tự chọn sẽ mở cửa sớm vào 6g30 thay vì 7 giờ để du khách có thể lên bờ sau khi đi tắm.

Thái Lan có tiếng là nơi có nhiều thắng cảnh, khu giải trí thanh lịch, các thương xá lớn với hàng hóa đẹp giá phải chăng nên du khách phần lớn muốn lên bờ cho biết.

Đại Cương:

Thái Lan nước quân chủ, vua được dân chúng yêu thương, có khoảng 67 triệu dân, phía bắc giáp ranh Lào, phía nam: Mã Lai, phía đông: Căm Bốt, phía tây : Miến Điện. Về dân số 75% người Thái, ngoài ra còn có người Hoa, người Mã Lai, người Khmer. Bangkok, thủ đô Thái lan với khoảng 8 triệu dân, còn là trung tâm chính trị, kinh tế, văn hóa, thương mại, tôn giáo... Thái Lan có 3 mùa: mùa nóng từ tháng 3 đến tháng 5, mùa mưa từ tháng 6 đến tháng 10, và tháng 11 đến tháng 2 khí hậu mát mẻ, dễ chịu nhất. Phần lớn người Thái Lan theo đạo Phật, 95%. Số ít theo đạo Hồi và Thiên chúa giáo. Phật giáo là quốc giáo nên Thái có nhiều đền chùa to lớn, uy nghiêm cổ kính. Nghe nói chùa Vàng tượng Phật bằng vàng khối, trị giá cả triệu mỹ kim, chùa Phật trắng làm bằng đá hoa cương nhập cảng từ Ý. Ngoài ra còn chùa bạc, chùa Phật nằm... Các địa điểm du lịch nổi tiếng là Bangkok, Chiang mai, Phuket, Pattaya...

Kinh tế:

Thái Lan phát triển mạnh kể từ năm 1985, kỹ nghệ tiên bộ, nhiều trung tâm du lịch tiện nghi tráng lệ. Mỗi năm có khoảng 5 triệu du khách ngoại quốc viếng thăm

Tiền Tệ:

Đơn vị tiền tệ Thái là baht. Có tiền 10, 20, 50, 100, 500, 1000 bahts. Họ nhận mỹ kim. Hai ngày ở Thái Lan chúng tôi mua hàng hóa bằng mỹ kim và không phải đổi tiền baht. Nhân viên du thuyền lưu ý nên tránh những nơi đông đúc, đề phòng nạn móc túi, rạch ví tuy các tệ nạn không xảy ra thường xuyên.

Giao thông:

Ở bến cảng chỉ có ít xe taxi nhưng trong thủ đô Bangkok thì nhiều. Xe taxi sơn màu vàng và xanh lá cây. Đi taxi phải trả giá cho chuyến đi dài ngắn, dù có đồng hồ nhưng dường như tài xế ít khi dùng đến. Bangkok có xe tuk-tuks, xe bus, xe van, xe điện, xe lửa. Đường xá Bangkok rộng rãi, sạch, có nhiều làn nhưng kẹt xe thường xuyên nhất là vào giờ tan sở. Ngoại ô tương đối ít xe, đường trải nhựa nhưng nhiều bụi bặm. Mỗi khi xe chạy qua, đám bụi phía sau xe tung lên giống như ngoại ô Campuchia. Nhân viên trên tàu trong buổi thuyết trình cho biết xe tuk-tuks là loại xe 3 bánh thông dụng ở Bangkok nhưng cẩn thận vì có những tài xế bất lương giá nào họ cũng nhận, chở đi khách vòng quanh rồi xin thêm hay chở đến các tiệm buôn bán nữ trang, hàng hóa bằng da, quần áo, giày v.v. Những nơi này tiếp đón nồng hậu nhưng giá mắc và hàng hóa không bảo đảm. Du khách tốt hơn mua hàng hóa ở các tiệm buôn do xe tua du thuyền đưa đến hay giới thiệu là những nơi hàng có chất lượng tốt, bán giá nhất định không sợ bị làm và có thể trả lại theo địa chỉ trong 30 ngày. Các tiếp viên hàng không Thái vừa xinh đẹp vừa lễ độ với hành khách thật đáng khen ngợi

Du Ngoạn:

Du khách lên bờ gần hết, du thuyền vắng hoe. Ai muốn ở qua đêm trên đất Thái Lan thì ghé văn phòng lấy thẻ thông hành mang theo, lúc về nộp trả lại. Ai sáng đi chiều về không cần mang thẻ. Hồ bơi, ghế phơi nắng trên lầu 10, lầu 11 chỉ vài người sử dụng khác với những hôm tàu lênh đènh ngoài biển khơi, tìm một ghế phơi nắng hay ngắm trời mây cũng khó. Mùa này du khách phần nhiều người lớn, ít trẻ con. Hôm mới đến thuyền trưởng chào mừng du khách cho biết tàu chở hơn 2000 du khách gồm 47 hay 51 quốc tịch ,tôi không nhớ rõ nhưng suốt 2 tuần lễ trên tàu tôi chỉ thấy khoảng 10 du khách Việt Nam kể cả 4 chị em chúng tôi. Đây là lần thứ ba tôi trở lại Thai Lan nhưng bến cảng Laem Chabang hoàn toàn xa lạ với tôi. Từ bến cảng vào

Bangkok mất độ 2 tiếng lái xe. Hai lần trước từ phi trường gia đình chúng tôi về khách sạn trung tâm Bangkok. Từ đó đi thăm Hoàng Thành (Royal Palace), chùa Vàng, chùa Bạc, chùa Phật Nằm, chợ nổi cũng không xa lắm.

Du thuyền có hơn 20 địa điểm cho du khách chọn lựa, đi nơi này không thể đi nơi khác được. Từ bến cảng muốn thăm đền vua và các khu lân cận phải đi tua 10 tiếng giá 139 mỹ kim mới đủ thì giờ thăm viếng các nơi. Các tua khác thời gian kéo dài từ 5 giờ đến 10 giờ, giá từ 36 mỹ kim đến 150 mỹ kim. Ai muốn ở qua đêm có người hướng dẫn phải trả 450\$ người lớn, phòng 2 người, 250\$ trẻ con. Vị nào muốn ở phòng đơn cho rộng rãi thoải mái trả 550\$ bao gồm ăn tối, xem trình diễn văn nghệ, thăm đền vua, một số các kiến trúc nổi tiếng khác. Vậy mà vé bán hết sớm. Ai mua rồi không được trả lại. Nhìn lại những người chọn tua này phần lớn người da trắng, số ít da vàng, có lẽ người Trung hoa. Ai không muốn theo tua thì sát bến cảng cũng có những gian hàng bán quần áo, nữ trang, giày ví, các món hàng thủ công nghệ, đồ điện tử... Có gian hàng xoa bóp (massage) chân và người, có màn che chắn kín đáo. Phải lấy số và ngồi chờ. Thái có tiếng về xoa bóp để cơ thể được khỏe khoắn lại. Nếu vị nào muốn đi ...xa hơn cũng được nhưng không phải tại lỗi người viết...

Pattaya:

Cách cảng Laem Chabang chừng một giờ lái xe về phía nam, khu giải trí lớn nhất Thái Lan với bãi biển đẹp, nhiều nhà hàng ăn uống, khách sạn, vũ trường, nơi mua sắm... Về đêm Pattaya càng nhộn nhịp hơn. Nơi đây có những người đổi giới tính xinh đẹp trình diễn hằng đêm. Thoạt nhìn nếu không nói ít ai biết họ là người đổi giới tính. Da mịn, mắt to, tóc dài, môi hồng đào xinh xắn. Nghe nói họ phải trải các cuộc giải phẫu thẩm mỹ tốn kém, và đau đớn nhưng chẳng biết đúng hay sai, chỉ thấy họ xinh đẹp, tiếng nói trong trẻo, cử chỉ dịu dàng chẳng khác chi phái yếu. Có người nói họ là những người tội nghiệp khi nhan sắc phai tàn vì họ sẽ hết trình diễn hết tiền và không người thân chăm sóc lúc tuổi già.

Chợ Nổi:

Tôi cũng đã được đi chợ nổi Thái Lan. Tua tư nhân hay tua du thuyền đều có chương trình thăm viếng Chợ Nổi, tùy du khách chọn lựa. Đến chợ thấy trên các thuyền nhỏ hay xuồng to người bản xứ chở đầy áp các loại hoa quả, rau cải, dưa, cà, chuối, dừa, thịt cá, nồi niêu song chảo, thau, chậu, thức ăn nấu chín cả quần áo, ... y như các món hàng bán trong các tiệm trên bờ. Nhiều xuồng thuyền lắm, choáng một khoảng sông rộng. Người bán thường là phụ nữ mặc áo đủ màu, xanh đỏ tím vàng, đầu đội nón rộng vành che nắng. Có thuyền chở đầy những nải chuối xiêm vàng ươm, mập tròn trông thật ngon lành. Khách muốn đi chợ nổi phải đi bằng thuyền và nên đi buổi sáng để tránh nắng nóng hừng hực ban trưa.

Làng Nong Nooch (Nong Nooch village).

Chúng tôi rời tàu lúc 8g30 đi thăm làng Nong Nooch ở ngoại ô Bangkok. Phải nhớ số xe - Xe chúng tôi số 40 - để lúc đến điểm hẹn tìm xe mình cho dễ vì rất nhiều xe ở bãi đậu. Xe chạy cả tiếng qua những con đường tráng nhựa vắng vẻ buồn hiu, hai bên ruộng cỏ cháy vàng, thỉnh thoảng mới có căn nhà như thôn quê Việt nam, trước sân là vỏ xe hơi cũ, hay chiếc xe gắn máy xập xệ hoặc nông cụ nằm vô trật tự bên hông nhà. Càng gần làng, nhà hai bên đường càng có vẻ trù phú hơn, cây xanh, nhà cửa tươm tất gọn gàng hơn. Đến làng cảnh vật khác hẳn, cây lá xanh um vươn lên cao. Làng là khu giải trí rộng 360 mẫu tây, cỏ hoa tươi đẹp, lối đi lát gạch hay ciment thành đường thẳng hay uốn lượn cong queo, cổ tình lên cao hay xuống thấp. Bên cạnh lối đi có hồ nước trong veo cá vàng bơi lội và thác nước chảy róc rách từ trên tường cao. Những giỏ hoa lan xanh, tím, vàng, trắng treo tròn teng dọc theo dàn dây leo hình vòng cung hay thấp thấp bên bụi cây, khóm đá dọc đường. Các loại hoa nhiệt đới đang ra hoa xanh đỏ tím vàng, lá xanh tốt, đầy nhựa sống. Đến đây tôi lại nhớ lần đi Ấn Độ, ruộng hai bên đường xe chạy úa vàng vì thiếu nước nhưng vào chùa hay đền thờ Ấn Độ cỏ hoa, cây lá xanh tươi mát mắt.

Vườn Nong Nooch có những tượng người hay thú bằng đá hay ciment tạc rất khéo, mắt môi tươi nụ cười hay đăm chiêu trầm tư nghĩ ngợi. Nhiều tượng lắm và nhiều hoa lạ. Có một khu làm hình nọ hình kia như cái hoa hồng thật lớn hay cái hình vòng cung, cái cổng do những chậu đất nung nhỏ ghép lại (pottery garden). Tôi tự hỏi nhưng công trình này làm sao chịu nổi với những cơn mưa to gió lớn nhưng thật sự khu vườn vẫn tồn tại với thời gian. Khách thăm viếng đông lắm, phần lớn là người nước ngoài. Thiên hạ đua chụp ảnh kỷ niệm vì mấy khi du khách có cơ hội trở lại chốn này?

Vũ Điệu Thái Lan.

Tới giờ hẹn mọi người lên xe đi xem vũ điệu Thái Lan và voi trình diễn. Quảng đường từ làng Nong Nooch đến nơi trình diễn phố xá sầm uất vui tươi. Đến nơi chúng tôi đi qua gian nhà bán quà lưu niệm lớn trước khi vào xem các vũ điệu Thái. Khán đài là những hàng băng gỗ dài giữa có lối đi. Những hàng ghế trên cao có nệm êm ái. Sân khấu dưới thấp. Trên trần và tường bên hông nhà những cây quạt trần khổng lồ chạy hết tốc lực. Có máy phun những bụi nước li ti cho mát. Dù thế khán giả vẫn phe phẩy quạt bằng những tờ quảng cáo hay cây quạt giấy. Trời nóng 92 độ bên ngoài. Tới giờ trình diễn các nữ vũ công xinh đẹp chân trần, y phục rực rỡ, tay dịu dàng uốn cong lên, đưa lên cao hạ xuống thấp nhịp nhàng theo tiếng trống tiếng đàn. Xong màn này đến màn khác, màn nào cũng hay. Y phục màu sắc tươi sáng, đẹp và mỗi vũ khúc có ý nghĩa riêng. Trước khi các vũ công nam nữ trình diễn có màn đồ vật. Khán giả xem chùng trông đợi màn đồ vật, xem 2 võ sĩ so tài thắng bại. Các võ sĩ bắp tay săn chắc, thân hình lực lưỡng, tranh tài nhau trên sân khấu. Họ làm võ đài rất nhanh, trái nệm, chăng giây 4 bên làm hàng rào trong tích tắc. Họ giới thiệu tên 2 võ sĩ. Một nhóm người đứng gần võ đài mang khăn lau mặt, nước cho 2 người thấm giọng. Khi võ sĩ vào cuộc, thiên hạ la ó vỗ tay là lúc tôi nhìn vào tờ chương trình, các mục quảng cáo, không nhìn lên võ đài nên không biết ai thắng ai thua. Mỗi người mỗi sở thích. Riêng tôi không ưa trò đồ vật chút nào. Cũng may màn này qua mau và họ dẹp sân khấu cũng nhanh.

Voi trình diễn:

Khán giả rời rạp hát đi bộ quảng ngắn đến vùng đất trống rộng rãi. Kế bên khu đất trống có 2 gian nhà rộng và khán đài là những hàng băng gỗ dài từ cao xuống thấp. Khán giả ngồi gần kín hết các băng chờ tới giờ xem voi trình diễn. Lúc mới đến khu vực này xe đi ngang qua chuồng voi có hơn chục con voi mập mập đứng bên trong. Ngoài ra trên đường đi có 5, 3 con voi mình phủ khăn thêu xanh đỏ đang chậm rãi, bước từ từ chờ

khách đi dạo. Theo chương trình mỗi lần đi dạo là 20 phút. Đường xe chạy khu vực này bề ngang rất rộng, gần đó có nhà hàng ăn uống và vườn cây cảnh rộng.

Tới giờ trình diễn người nài là các chú bé con khoảng 15 tuổi, mặc y phục xanh đỏ dẫn đàn voi ra sân. Tất cả khoảng 5, 6 con voi, mỗi chú dắt 1 một con dẫn đầu là người đứng tuổi. Đầu tiên voi quỳ 2 chân trước như chào khách, kế tiếp đi hàng một, con nọ nối tiếp con kia xong dừng lại, vòi 2 con voi đưa lên cao và chạm vào nhau. Người lớn tuổi mời vài du khách trẻ ra sân. Một cô gái và cậu bé bước ra, hai người này ngồi trên cái vòi voi và được voi đưa khỏi lên cao khỏi mặt đất. Cậu bé có vẻ thích thú trò chơi này. Voi còn lấy nước đặt trong sân và xịt lên không trung những vòi nước dài. Có người mang bán những nải chuối chín dùng cho voi ăn. Chuối đưa ra, voi dùng vòi lấy từ trái một khéo léo và ăn ngon lành.

Có lẽ còn vài trò nữa nhưng thì giờ còn ít, chúng tôi rời sớm để đi xem vườn cây cảnh rất đẹp gần đó. Nơi đây ngoài những hàng cây xanh trồng thành hàng lối, sắp xếp mỹ thuật đẹp mắt trong vườn có những con thú giả to bằng thú vật đứng lẫn trong các hàng cây xanh. Chị em tôi mãi mê trong vườn cho tới giờ phải đến điểm hẹn mới chịu rời khu vườn.

Xe rời ngoại ô về thành phố, chạy ngang qua các tiệm buôn sầm uất, đường phố nhộn nhịp, qua các cao ốc vào tiệm buôn lớn trang trí rất đẹp: Gem Gallery. Các cô bán hàng mặc đồng phục bằng tơ Thái, màu sắc khác nhau tùy thuộc gian hàng cô phụ trách. Chúng tôi được mời trà Thái, có cà phê nhưng chị em tôi không ai thưởng thức. Nữ trang, ngọc thạch, kim cương, ngọc trai, nữ trang bằng ngà đủ cả nhưng mắc vô cùng. Giày, ví, quần áo tơ lụa, hàng hiệu bày trong tủ kính sáng ngời, hấp dẫn. Chúng tôi chỉ nhìn không ai mua. Trong tiệm có nhiều du khách ngoại quốc đến trước chúng tôi, họ mua nữ trang. Tiệm này không phải trả giá và không sợ mua hớ. Tôi muốn xâu chuỗi ngà voi để làm quà cho cô cháu nhưng nhớ lại ông giám đốc sinh hoạt du thuyền nhắc nhở là có những món hàng không được mang ra khỏi Thái Lan như tượng Phật, các vật dụng bằng ngà, bất kể hàng hóa ấy mua ở đâu.

Trở về du thuyền tôi nhớ kiến trúc các đền chùa Thái Lan thật đặc biệt, các góc mái chùa uốn cong, thường có màu vàng sáng lấp lánh dưới ánh mặt trời. Chợ Bangkok có những thức ăn giống như người miền nam Việt nam: thịt nướng lửa than thơm lừng, chuối nướng nếp, mì xào tôm thịt điểm thêm những lá hẹ cắt khúc màu xanh, bánh chuối chan nước dừa, tôm càng nướng lửa than...

Như đã kể ở trên, đây là lần thứ 3 tôi viếng Thái Lan. Tôi đã xem người Thái trình diễn vượt vượt lưng con cọp, cô gái đưa cánh tay vào miệng cá sấu, xem người ta bắt rắn độc hổ mang, đến bãi biển Phuket nhưng hôm nay là lần đầu tôi viết về nước Thái. Thường đi đến quốc gia nào tôi cũng ghi lại ít nhiều để chia sẻ với bạn đọc. Tôi có người chú thích du lịch Thái Lan, ông cho rằng người Thái thân thiện, hiền lành, vật giá ở xứ này rẻ. Riêng tôi thì khác. Mỗi lần đến Thái Lan là tôi nhớ hải tặc Thái cướp của, hãm hiếp phụ nữ, giết thanh niên thời kỳ người Việt vượt biên và tôi không thích người Thái, không muốn nhắc đến họ. Nay nghĩ lại quốc gia nào cũng có người tốt kẻ xấu, đồng bào tôi cũng vậy, không thể lấy hành vi một người mà đánh giá tập thể...

Xin chia sẻ với đọc giả những ghi nhận về nước láng giềng Thái Lan để giải trí trong thì giờ rảnh rỗi hay dỗ giấc ngủ cho nhanh cũng được. Dĩ nhiên là "cởi ngựa xem hoa", có nhiều thiếu sót, chỉ để giải trí mà thôi. Buổi chiều khi hoàng hôn đến tàu sẽ rời bến ra khơi tiếp tục cuộc hải hành đi về Singapore, quốc gia nhỏ bé nhưng sạch sẽ, văn minh hiện đại và có vườn hoa lan nổi tiếng thế giới...

Ngày 7 tháng 3 năm 2014
Ngọc Hạnh